

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
1 päivänä elokuuta 2001 *

Asiassa T-132/01 R,

Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia),

Péchiney électrométallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska),

Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi), ja

Ferroatlántica, kotipaikka Madrid (Espanja),

edustajinaan asianajajat D. Voillemot ja O. Prost,

hakijoina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuzschitz ja S. Meany, avustajanaan barrister A. P. Bentley, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään 21.2.2001 tehdyn komission päätöksen 2001/230/EY (EYVL L 84, s. 36) täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä sekä velvoittamaan komissio saattamaan päätökseen tulleet polkumyynnit uudelleen voimaan, toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan tavanomaista ferropiitä näistä mainituista neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita polkumyynnitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston ase-

tuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan, jonka otsikkona on ”Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odottaessa.

— — ”

- 2 Saman asetuksen 21 artiklan, jonka otsikkona on ”Yhteisön etu”, sanamuoto on seuraava:

”Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tar-

peeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.”

Riidan taustalla olevat tosiseikat

3 Lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet useista eri maista peräisin olevan ferropiin tuonnille otettiin käyttöön toisaalta Venäjältä, Kazakstanista, Ukrainasta, Islannista, Norjasta, Ruotsista, Venezuelasta ja Brasiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3359/93 (EYVL L 302, s. 1) ja toisaalta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Etelä-Afrikasta ja Kiinan tasavallasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa 17 päivänä maaliskuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 621/94 (EYVL L 77, s. 48).

4 Komissio julkaisi 10.6.1998 ilmoituksen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon tulevasta päättymisestä (EYVL C 177, s. 4).

5 Tämän ilmoituksen julkaisemisen johdosta Euroalliances, comité de liaison des industries de ferro-alliances, jätti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön ferropiin päätökseen tulevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä Brasiliasta, Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä, Ukrainasta ja Venezuelasta peräisin olevan tuonnin osalta.

- 6 Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätteli olevan riittävästi todisteita perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanemiseksi ja julkaisi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1988, C 382, s. 9) ilmoituksen tällaisen tarkastelun vireillepanemisesta ja aloitti tutkimuksen. Polkumyöntikäytäntöä koskeva tutkimus tehtiin 1.10.1997 ja 30.9.1998 väliseltä ajalta. Vahinkoa koskeva tutkimus tehtiin vuoden 1994 ja tutkimusjakson päättymisen väliseltä ajalta.
- 7 Komissio teki 21.2.2001 päätöksen 2001/230/EY Brasiliasta, Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 84, s. 36; jäljempänä riidanalainen päätös).

Riidanalainen päätös

- 8 Riidanalaisen päätöksen mukaan komission tekemän tutkimuksen lopputuloksena oli päätelmä, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnin osalta toimenpiteiden kumoaminen edistäisi polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista.
- 9 Riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappale kuuluu seuraavasti:

”Ottaen huomioon polkumyynnin jatkumista ja toistumista koskevat päätelmät sekä päätelmät, joiden mukaan Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti voisi kasvaa merkittävästi, jos toimenpiteet kumottaisiin, yleispäätelmänä on, että yhteisön tuotannonalan

tilanne heikkenisi. Vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuunnat huomioon ottaen, vahingon toistaminen on kuitenkin todennäköistä. Venezuelan osalta merkittävä haitallinen vaikutus on epätodennäköistä, vaikka toimenpiteet kumottaisiin.”

10 Komissio on seuraavaksi tutkinut, onko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen yhteisön edun mukaista. Tässä arvioinnissa se otti huomioon useita seikkoja, joista ensiksi sen, että yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt hyötymään vuodesta 1987 voimassa olleista toimenpiteistä riittävästi eikä lisäämään markkinaosuuksia joidenkin aiempien yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa (riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 151 perustelukappale), ja toiseksi sen, että yhteisön teräksentuottajiin on kohdistunut kielteisiä vaikutuksia polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden aiheuttamien lisäkustannusten muodossa (johdanto-osan 152 perustelukappale).

11 Riidanalaisen päätöksen 153 ja 154 perustelukappaleessa komissio toteaa seuraavaa:

”153 Toimenpiteiden päättämisen tarkka vaikutus yhteisön tuotannonalaan on epävarma, eikä aiemman kokemuksen perusteella ole taattua, että toimenpiteiden pitämisestä voimassa olisi merkittävää hyötyä yhteisön tuotannonalalle, mutta sen sijaan on selvää, että terästeollisuudelle on aiheutunut pitkältä ajanjaksolta kumulatiivisia kielteisiä vaikutuksia, jotka jatkuisivat edelleen, jos toimenpiteet pidettäisiin voimassa.

154 Arvioituaan toimenpiteiden jatkamisen ja päättämisen vaikutuksia eri osapuolten etuihin, kuten perusasetuksen 21 artiklassa vaaditaan, komission selvänä päätelmänä oli, että nykyisten toimenpiteiden pitämi-

nen voimassa olisi yhteisöjen etujen vastaista. Näin ollen toimenpiteiden soveltaminen on päätettävä.”

- 12 Näistä syistä riidanalaisen päätöksen päätösosassa päätetään kyseinen polkumyynnin vastainen menettely ja lopetetaan sen seurauksena tarkasteltua tuontia koskevat toimenpiteet.

Asian käsittelyn vaiheet

- 13 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.6.2001 jättämällään kannekirjelmällä hakijat ovat nostaneet EY 230 artiklan 4 kohdan nojalla kanneen riidanalaisen päätöksen ainoan artiklan kumoamiseksi.
- 14 Samana päivänä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä, sekä velvoittamaan komissio saattamaan asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otetut polkumyyntitullit uudelleen voimaan, ja toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan tavanomaista ferropiitä näistä mainituista neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otettuja polkumyyntitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa.

- 15 Komissio esitti 5.7.2001 kirjalliset huomautuksensa välitoimihakemuksesta.
- 16 Asianosaisia kuultiin 11.7.2001.

Asiassa sovellettavat oikeussäännöt

- 17 Ensiksi on todettava, että komission suullisissa ja kirjallisissa huomautuksissaan myöntämän kirjoitusvirheen vuoksi riidanalaisen päätöksen ranskankielisen version 129 perustelukappaleessa oli Ukrainan nimi jäänyt pois. Koska asianosaisia kuultiin kyseisen virheen vaikutuksista tämän hakemuksen kohteeseen, on ymmärrettävä vaadittujen välitoimien tarkoittavan myös riidanalaista päätöstä siltä osin kuin se on päättänyt Ukrainasta peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn.
- 18 EY 242 artiklan ja EY 243 artiklan yhdistettyjen määräysten ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), 4 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi lykätä olosuhteiden sitä edellyttäessä riidanalaisen toimen täytäntöönpanoa tai päättää tarpeellisista välitoimista.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on eriteltävä seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*).

Nämä ehdot ovat kumulatiivisia niin, että tällaisia toimia koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (ks. asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta ja asia T-350/00 R, Free Trade Foods v. komissio, määräys 1.2.2001, Kok. 2001, s. II-493, 32 kohta). Välitoimista päättävän tuomioistuimen on myös tilanteen mukaan vertailtava esillä olevia intressejä (ks. asia C-445/00 R, Itävalta v. komissio, määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta).

- 20 Vaadittujen toimien on lisäksi oltava väliaikaisia niin, että ne eivät vaikuta riidanalaisia kohtia koskevien kysymysten tosiasiallisiin ja oikeudellisiin ratkaisuihin eivätkä tee etukäteen tyhjiksi pääasiassa myöhemmin tehtävän ratkaisun seurauksia (ks. asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Fumus boni juris

- 21 Fumus boni jurisin näyttämiseksi toteen hakijat vetoavat kahteen perusteeseen.
- 22 Ensimmäinen peruste, joka perustuu perusasetuksen säännösten rikkomiseen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen yhteisön edun määrittämisessä, koostuu viidestä osasta.

- 23 Ensimmäisessä osassa hakijat väittävät komission rikkoneen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohtaa ja 21 artiklaa tarkastellessaan yhteisön etua ajanjaksolta, joka alkaa vuodesta 1987 ja päättyy tutkimusajanjaksoon (riidanalaisen päätöksen 132 perustelukappale). Voimassa olevat toimenpiteet, joita komission oli tarkoitus tarkastella, on otettu käyttöön vasta vuonna 1993 ja 1994, järjestyksessä asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94. Lisäksi hakijat vetoavat siihen, että Venezuelaan ja Brasiliaan sovellettavien toimenpiteiden tarkastelua ei pitänyt ottaa huomioon komission yhteisön etua koskevassa päättelyssä (riidanalaisen päätöksen 149 perustelukappale), koska komissio oli päättellyt, että näiden maiden osalta haitallisen polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen riskiä ei ole olemassa.
- 24 Toisessa osassa kantajat esittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 artiklaa käyttäessään käyttäjien esittämiä tarjouksia, joita nämä ovat antaneet sen jälkeen, kun tarkastelun vireillepanoilmoituksessa ilmoitettu määräaika oli kulunut umpeen.
- 25 Perusteen kolmannessa osassa väitetään, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa todetessaan käyttäjien esittämien tarjousten olleen kattavia.
- 26 Perusteen neljännen osan mukaan komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 7 kohtaa ottamalla huomioon sellaisia käyttäjien esittämiä tarjouksia, joiden pätevyyden tueksi ei ollut konkreettisia todisteita.
- 27 Lopuksi viimeisessä perusteen osassa hakijat katsovat, että perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa samoin kuin puolustautumisoikeuksia ei ole otettu huomioon, koska hakijoiden ja käyttäjien kesken ei ole haluttu järjestää kokousta näiden kuulemiseksi.

- 28 Toinen peruste koskee perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan ja 6 artiklan 6 kohdan rikkomista sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista yhteisön edun määrittämisessä. Komissio on syyllistynyt ilmeisiin virheisiin arvioidessaan ensiksi yhteisön tuotannonalan tilannetta, koska se oli käsittänyt väärin toimenpiteiden voimassa pitämisen ja päättämisen vaikutuksen, ja toiseksi arvioidessaan toimien vaikutusta käyttäjiin, ja kolmanneksi vertaillen intressejä.
- 29 Kirjallisissa huomautuksissaan komissio ei ole käsitellyt sitä, ovatko kumoamisperusteet ensi arviolta oikeutettuja.

Kiireellisyteen liittyvästä edellytyksestä

- 30 Hakijoiden mukaan myös kiireellisyteen liittyvä edellytys täyttyy, koska ilman välitoimia näille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tässä tapauksessa tullien poistaminen johtaa yhteisön tuotannonalalla sellaiseen kehitykseen, jota on vaikea tai jopa mahdotonta muuttaa myöhemmin (ks. asia T-395/94 R, Atlantic Container ym. v. komissio, määräys 10.3.1995, Kok. 1995, s. II-595).
- 31 Vahingon vakavuus on hakijoiden mukaan näytetty toteen. Viitaten riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappaleeseen (ks. edellä 9 kohta) hakijat katsovat, että komissio on nimenomaan myöntänyt sen riskin, että yhteisön tuotannonala joutuu uudelleen puolustautumaan Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevasta polkumyyntituonnista johtuvaa vakavaa uhkaa vastaan.

- 32 Vahingon korjaamaton luonne on myös näytetty toteen, koska jos pyydettyjä välitoimia ei määrätä, kyseiset yritykset joutuvat tilanteeseen, joka saattaa vaarantaa niiden olemassaolon sinänsä (ks. asia T-342/00, Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräys 17.1.2001, Kok. 2001, s. II-67, 47 kohta).
- 33 Tältä osin hakijat, jotka vetoavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-213/97 R, Eurocoton ym. vastaan neuvosto, 2.10.1997 antamaan määräykseen (Kok. 1997, s. II-1609), esittävät kolmen ferropiitä tuottavan välitoimihakemuksen tehneen yrityksen taloudellisen tilanteen kehitysvertailuun liittyviä tietoja, jotka on laadittu olettaen, että ferropiin myyntihinta yhteisössä laskee 10 ja 15 prosenttia, mikä olisi seurausta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden poistamisen voimassa pitämisestä.
- 34 Taloudelliset ennusteet osoittavat, että tässä oletetut hinnanalennukset johtavat asianomaisten yritysten liiketuloksen hyvin vakavaan heikentymiseen, joka asettaa kyseenalaiseksi niiden koko ferropiin tuotannon.
- 35 Lopuksi hakijat esittävät, että yhteisön tuottajien mahdollisuus saada korvausta vahingosta on epävarmaa ja joka tapauksessa yhteensopimaton yhteisön tuottajien elinkelpoisuuden ylläpitämisen kanssa korvausmenettelyyn liittyvien määräaikaisten vuoksi.
- 36 Komissio väittää, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei tässä tapauksessa täyty, koska vahinko ei ole luonteeltaan korjaamaton.

- 37 Ensinnäkin ennuste, jonka mukaan ferropiinin hinta laskisi 10 tai 15 prosenttia polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättymisen seurauksena, ei perustu mihinkään tosiasiaan. Ferropiinin 15 prosentin hinnanalennus Yhdysvaltain markkinoilla kyseisen valtion lopetettua polkumyynnin vastaiset toimet vuonna 1999 ei mitenkään todista, että hintakehitys olisi samansuuntainen Euroopan yhteisössä. Yhteisön tuotannonalalla tapahtuvan 15 prosentin hinnanalennuksen vaikutuksen tarkastelu on pelkkä olettaus, kuten riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 147 perustelukappaleen sanamuodosta ilmenee. Ei ole siis näytetty toteen riittävällä todennäköisyydellä, että tämän suuruinen hinnanalennus olisi ennustettavissa. Vaikka oletettaisiin, että sellainen todiste olisi esitetty, se ei kuitenkaan riittäisi osoittamaan, että pyydettyjen välimuotojen määrääminen olisi kiireellistä. Hakijoiden olisi itse asiassa pitänyt myös todistaa, että ne eivät pysty korvaamaan niille aiheutuneita tappioita kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu ottaen huomioon polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättymisestä aiheutuva pysyväluonteinen hinnanalennus.
- 38 Toiseksi liiketulosten kehitysennusteilla, jotka on laadittu historiallisten käyttökustannusten ja oletettujen hinnanalennusten perusteella, ei ole mitään todistearvoa. Tältä osin komissio painottaa useita seikkoja, joita kantajat eivät ole mitenkään ottaneet huomioon.
- 39 Ensimmäiseksi, hakijat eivät ole ottaneet huomioon sitä, että niiden lisääntyvästä kilpailusta johtuvan hintojen alenemisen ansiosta ne voisivat kasvattaa myyntimääriään ja alentaa siten tuotannon yksittäiskustannuksia.
- 40 Seuraavaksi hakijat eivät selvitä, miksi ne eivät harkitse rationalisointitoimenpiteitä, joihin yritykset tavallisesti turvautuvat vaikeina aikoina.
- 41 Lisäksi Pêchiney électrométallurgie ja Vargön Alloys AB eivät selitä, miksi annettujen tietojen mukaan vuoden 1998 kannattavuustaso on selvästi alempi

kuin se, minkä komissio on määritellyt polkumyöntikäytäntöä koskevan tutkimusjakson aikana (riidanalaisen päätöksen 105 perustelukappale), eli 1.10.1997—30.9.1998. Ferroatlántican osalta ei annettu mitään toimintaan liittyvää kirjanpitolietoa vuosien 1998—2000 ajalta. Polkumyöntitutkimuksen kuluessa komissio on jopa korjannut ylöspäin tämän yrityksen tulosta. Kaikki nämä seikat herättävät epäilyjä hakijoiden esittämien tietojen todistusarvon suhteen.

42 Lopuksi Péchiney électrométallurgie ja Vargön Alloys eivät esitä mitään numerotietoa, jonka perusteella välitoimista päättävä tuomioistuin voisi arvioida niiden nykyistä taloudellista tilaa. Ferroatlántican osalta toukokuuta 2001 koskevat tiedot osoittavat, että sen kärsimät tappiot edustavat vain hyvin vähäistä prosenttiosuutta sen liikevaihdosta, ja tämä tappio suhteutettuna sen liikevaihtoon on pienempi kuin Péchiney électrométallurgien ja Vargön Alloysin tappiot vuonna 2000.

43 Kolmanneksi komissio kiistää, että olisi ”selvää”, että tuloksen oletetun laskun vuoksi ferropiin tuotanto ei enää voi jatkua kannattavana. Tässä tapauksessa on ainoastaan määritettävä, pystyvätkö hakijat selviytymään riidanalaisesta päätöstä koskevassa pääasiassa tehtävään ratkaisuun asti. Vargön Alloysin tilintarkastajan käsityksen mukaan yhtiö voi selviytyä rajatun ajan, vaikka yrityksen voittotaso olisi ennusteen mukainen. Lisäksi hakijat eivät ole huomioineet mahdollisuutta turvautua rationalisointitoimenpiteisiin, joilla vähennetään kuluja ja taataan yrityksen selviytyminen tuomion julistamiseen asti, johon pääasian käsittely loppuu.

44 Komissio huomauttaa myös, että ferropiin tuotantotoiminta edustaa ainoastaan suhteellisen pientä osaa kaikkien niiden yritysten toiminnasta, joihin hakijat kuuluvat. Välitoimista päättävän tuomarin tulisikin ottaa huomioon taloudelliset resurssit, joihin kukin hakija voi vedota, vaikka nämä resurssit eivät kuulukaan riidanalaisessa toimessa tarkoitettuun toimintaan. Komissio toteaa, että tutki-

musajanjakson aikana Pêcheiney électrométallurgien, Vargön Alloysin ja Ferroatlántican liikevaihto ferropiin alalla edusti noin 15:tä prosenttia niiden koko liikevaihdosta. Erityisesti Pêcheiney électrométallurgien toiminta edusti ainoastaan neljää prosenttia Pêcheiney-konsernin toiminnasta. Tästä seuraa, että oletettu 15 prosentin hinnanalennus ferropiin myynnistä tulevassa liikevaihdossa aiheuttaisi ainoastaan 2,25 prosentin laskun hakijoiden koko liikevaihdossa.

- 45 Todiste siitä, että riidanalaisen päätöksen toimeenpanon keskeyttäminen on tarpeen niiden selviytymisen turvaamiseksi, on tarpeen myös siksi, että kaksi hakijaa oli tappiollisia jo silloin, kun polkumyynnin vastaiset toimet olivat voimassa. Tappioita ovat kärsineet Vargön Alloys vuosina 1998, 1998 ja 2000 sekä Pêcheiney électrométallurgie vuosina 1999 ja 2000. Ferroatlántica ei ole toimitannut mitään tietoa riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltävältä ajalta.
- 46 Olisi siis pitänyt osoittaa, että rationalisointitoimet, joiden avulla ne voisivat jatkaa kyseistä toimintaa huolimatta ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä todettuja tappioita, eivät riitä turvaamaan niiden selviytymistä mainitun päätöksen tekemisen jälkeen.
- 47 Lopuksi hakijat eivät ole todistaneet, että niiden taloudellinen tilanne olisi huonontunut vakavasti sen jälkeen kun polkumyynnin vastaiset toimenpiteet on lopetettu, eivätkä näyttäneet toteen syy-yhteyttä oletetun tilanteen huononemisen ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä.
- 48 Edellä esitetyn nojalla komissio toteaa, että hakijat eivät ole esittäneet sen luonteisia taloudellisia ja/tai kirjanpidollisia tietoja, joiden perusteella välitöimistä päättävä tuomari voisi laatia riittävästi perustellun ennusteen niiden mahdollisuuksista selvittää sen ajan yli, joka edeltää pääasian käsittelyssä annettavan tuomion julistamista.

Intressivertailu

- 49 Hakijat vertailevat niiden etua saada määrätyksi pyydetty toimet ja toisaalta yhteisön käyttäjien etua yhteisön etu -käsitteeseen nähden (asia 77/87 R, Technointorg v. neuvosto, määräys 9.4.1987, Kok. 1987, s. 1793). Ne korostavat, että polkumyynnin vastaisten toimien hyväksymisellä on ollut viimeksi mainituille ainoastaan vähäinen vaikutus eli 0,1 prosenttia niiden tuotantokuluista. Hakijat toteavat, että niiden etu menee käyttäjien edun edelle.
- 50 Komissio väittää, että vaaditut välitoimet vaikuttavat pääasiassa annettavaan tuomioon ja niiden mahdollinen vaikutus puoltaa tällaisten toimien määräämättä jättämistä.
- 51 Kun tuoja tai viejä saa toteutettua välitoimimenettelyssä polkumyynnin vastaisen toimien keskeyttämisen, se ottaa riskin joutua maksamaan taannehtivasti polkumyöntitulleja, jos sen pääasian kanne hylätään, mikä todennäköisesti johtaisi tuontirytmien hidastumiseen. Sitä vastoin kun polkumyöntitullien väliaikaiseen voimassa pitämiseen tähtäävää välitointa (tai rekisteröintimenettelyn aloittamista ilman tai tuojien asettamien vakuuksien kanssa) vaatii yhteisön tuottaja, riskiä ei kanna hakija vaan ulkopuoliset eli siis maahantuojat. Tästä seuraa, että vaikka yhteisön tuotannonala ei voita pääasiassa, se hyötyisi suojasta, sillä siinäkin tapauksessa, että päädytään ainoastaan kirjaamisen menettelyyn, tuojat voivat joutua maksamaan taannehtivasti polkumyöntitulleja, mikä johtaisi tuontirytmien hidastumiseen.
- 52 Tuonnin peruuttamaton väheneminen, josta tuojat joutuisivat kärsimään siinä tapauksessa, että tämä vaatimus hyväksytään, tulee ottaa huomioon vertailtaessa tähän asiaan liittyviä intressejä.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiassa

- 53 Ensiksi on tutkittava, ovatko hakijan riidanalaista päätöstä vastaan esittämät vaatimukset luonteeltaan sellaisia, että ensi näkemältä niissä on perusteita jonkin vaaditun välitoimen määräämiselle.
- 54 Kirjallisissa huomautuksissaan komissio ei ole tutkinut, ovatko hakijoiden esittämät perusteet ensi näkemältä perusteltuja.
- 55 Kuulemistilaisuudessa komissio on nimenomaan ilmoittanut, että se ei kiistä hakijoiden esittämien perusteiden vakavuutta.
- 56 Välitoimista päättävä tuomari toteaa, että jotkut esitetyistä väitteistä eivät näyttäisi olevan ensi arviolta kokonaan vailla perustetta ja ovat luonteeltaan sellaisia, että ne saavat epäilemään riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta. Komission kuulemistilaisuudessa esittämät huomautukset eivät tässä vaiheessa ole poistaneet niihin liittyviä epäilyjä.
- 57 Ensimmäisen perusteen toisessa osassa hakijat esittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 5 kohtaa käyttämällä tarjouksia, joita käyttäjät ovat esittäneet sen jälkeen, kun toimenpiteiden tarkastelumenettelyä koskevassa ilmoituksessa tarkoitettu määräaika oli kulunut umpeen. Kun komissiolta kysyttiin tätä asiaa kuulemistilaisuudessa, se myönsi tarjousten tulleen myöhään ja että tilanteesta huolimatta se oli ottanut ne huomioon.

58 Ensimmäisen perusteen viimeinen osa, jossa hakijat vetoavat siihen, että komissio on rikkonut perusasetuksen 6 artiklan 6 kohtaa kieltäytymällä järjestämästä kokousta osapuolten kantojen kuulemiseksi, vertailemiseksi ja hylkäämiseksi, nostaa esille vaikean perusasetuksen 6 ja 21 artiklan soveltamisalaan liittyvän kysymyksen ja lopulta kysymyksen valittajille myönnettyjen oikeuksien laajuudesta yhteisön etua tutkittaessa. Tähän kysymykseen ei saada selvää vastausta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tai yhteisöjen tuomioistuimen tähänastisesta oikeuskäytännöstä.

59 Näin ollen tätä vaatimusta ei voida hylätä *fumus boni juris*in puuttuessa, ja tämän vuoksi on tutkittava, täyttääkö se kiireellisuuden edellytykset.

60 Tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava suhteessa tarpeeseen ratkaista asia väliaikaisesti, jotta vältytään vakavalta ja korjaamattomalta vahingolta väliaikaista tointa pyytävälle asianosaiselle. Tointa vaativan asianosaisen tehtävä on esittää todiste siitä, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua ilman, että sille aiheutuu tämänluonteista vahinkoa (ks. asia C-278/00 R, *Kreikka v. komissio*, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta ja asia T-53/01 R, *Poste Italiane v. komissio*, tuomio 28.5.2001, Kok. 2001, s. II-1479, 110 kohta).

61 Odotettavissa olevaa vahinkoa ei voida näyttää toteen ehdottomalla varmuudella, mutta riittää, että erityisesti kun vahingon toteutuminen riippuu useista tekijöistä, vahinko on ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä (em. asia komissio v. *Atlantic Container Line ym.*, määräys 19.7.1995, 38 kohta ja asia T-237/99 R, *BP Nederland ym. v. komissio*, määräys 8.12.2000, Kok. 2000, s. II-3849, 49 kohta). Hakijan pitää kuitenkin todistaa tosiasiat, joihin vakavan ja korjaamattoman vahingon oletetaan perustuvan (asia C-335/99 P(R), *HFB ym. v. komissio*, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta).

- 62 Tässä tapauksessa näkemys, jonka mukaan kolmelle hakemuksen tehneelle yritykselle aiheutuu vakavaa vahinkoa, jos väliitoimiin ei ryhdytä, on näytetty toteen.
- 63 Riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappaleessa komissio katsoo, että jos polkumyynnin vastaiset toimet kumotaan, yhteisön tuotannonalan tilanne ”heikkenisi”. Se korostaa tältä osin, että ”vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuuntaukset huomioon ottaen, vahingon toistaminen on kuitenkin todennäköistä”.
- 64 Komissio ei määrittele tuotannonalalle polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättämisestä todennäköisesti aiheutuvaa vahinkoa. Kuitenkin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa sana ”vahinko” tarkoittaa erityisesti ”yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävää vahingon uhkaa”. Tässä yhteydessä määritelmää ”merkittävä” ei pidä ymmärtää muuten kuin sanan ”vakava” synonyyminä. Tässä asiassa on katsottava komission hyväksyneen vahingon vakavan luonteen riidanalaisessa päätöksessä. Tätä tulkintaa tukee se, että komissio ei ole kiistänyt sen enempää kirjallisissa huomautuksissaan kuin kuulemistilaisuudessaan hakijoille todennäköisesti aiheutuvaa vahinkoa siinä tapauksessa, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet lopetetaan.
- 65 Hakijoiden väittämän vahingon korvaamattomuuden osalta on näytetty toteen, että taloudellista vahinkoa ei voida pitää korvaamattomana tai vaikeasti korvattavana joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta, jos siihen voidaan kohdistaa myöhempi rahallinen korvaus (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia C-471/00 P(R), komissio v. Cambrigde Healthcare Supplies, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-2865, 113 kohta; asia T-70/99 R, Alpharma v. komissio, määräys 30.6.2000, Kok. 2000, s. II-2027, 128 kohta; asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 44 kohta; asia T-339/00 R, Bactria Industrie-hygiene-Service v. komissio, määräys 15.6.2000, Kok. 2000, s. II-1721, 94 kohta). Tämä oikeuskäytäntö perustuu premissiin, jonka mukaan talou-

dellinen vahinko, joka ei häviä ainoastaan sillä, että kyseinen toimielin panee täytäntöön pääasiassa annetun tuomion, muodostaa taloudellisen menetyksen, joka voidaan korvata perustamissopimuksessa erityisesti sen EY 235 ja EY 288 artiklassa tarkoitettun muutoksenhakumenettelyn kautta (ks. erityisesti asia T-6/97 R, Comafrika ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, määräys 3.3.1997, Kok. 1997, s. II-291, 49 kohta; asia T-230/97 R, Comafrika ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. II-1589, 38 kohta, ja em. määräys asiassa Esedra v. komissio, 47 kohta).

66 Näiden periaatteiden mukaan välitoimi on perusteltu siinä tapauksessa, että jos toimea ei toteuteta, hakija joutuu taloudelliseen tilanteeseen, joka vaarantaa sen olemassaolon ennen pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamista (mm. edellä mainittu määräys asiassa Poste Italiane v. komissio, 120 kohta). Itse asiassa tällaisessa esimerkkitapauksessa hakijan lakkaamisesta ennen pääasian ratkaisua seuraisi, että viimeksi mainittu ei voisi ryhtyä minkäänlaisiin oikeustoimiin korvauksen hakemiseksi.

67 Tässä tapauksessa hakijat eivät ole onnistuneet osoittamaan, että vaikutus niiden taloudelliselle elinkelpoisuudelle olisi sellainen, että rationalisointitoimet eivät riittäisi varmistamaan niiden ferropiin tuotantotoimintaa pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamiseen asti.

68 Lisäksi on selvää, että yhden hakijan konkreettisen tilanteen arviointi voidaan suorittaa ottamalla huomioon sen konsernin ominaisuudet, johon se kuuluu omistajapohjansa perusteella (asia C-43/98 P(R), Camar v. komissio, määräys 15.4.1998, Kok. 1998, s. I-1815, 36 kohta ja asia C-477/00 P(R), komissio v. Roussel ja Roussel Diamant, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-3037, 105 kohta; asia T-18/96 R, SCK ja FNK v. komissio, määräys 4.6.1996, Kok. 1996, s. II-407, 35 kohta; asia T-260/97 R, Camar v. komissio ja neuvosto, määräys 10.12.1996, Kok. 1997, s. II-2357, 50 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 155 kohta).

- 69 Tässä yhteydessä hakijat eivät ole kumonnet kuulemistilaisuudessa komission väitteitä, joiden mukaan jokainen niistä kuuluu isoon konserniin ja toisaalta niiden ferropiin myyntiä vastaava liikevaihto on keskimäärin 15 prosenttia kyseisten konsernien kokonaisliikevaihdosta. Näin ollen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta hakijayhtiöille aiheutuva taloudellinen menetys on todennäköisesti korvattavissa konsernin sisällä muiden tuotteiden myynnistä saatavalla voitolla eikä siten voi vaarantaa niiden olemassaoloa sinänsä.
- 70 Nyt esillä olevan asian ominaispiirteet tulee kuitenkin ottaa huomioon.
- 71 Ensinäkin tutkittavan tuonnin osalta komissio on hyväksynyt riidanalaisessa päätöksessä riskin siirä, että hakijoille voi aiheutua vakavaa vahinkoa siinä tapauksessa, että polkumyynnin vastaiset toimet lopetetaan.
- 72 Seuraavaksi on korostettava, että vahingon todennäköinen toistuminen toimenpiteiden lopettamisen tapauksessa yhdistettynä polkumyynnin todennäköiseen jatkumiseen tai toistumiseen, johon komissio viittaa riidanalaisen päätöksensä kyseistä tuontia koskevassa päätelmässä, ovat tässä päätöksessä erityisiä piirteitä, sillä niiden vaikutus ei koske kaikkia päätöksiä, joilla päätetään päätökseen tulevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelu. Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla uudelleentarkastelun päättävä päätös on perusteltu, jos on todettu, että voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättyminen ei edesauta polkumyynnin tai yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatkumista tai toistumista.
- 73 Lopuksi hakijoille aiheutunut vahinko ei välttämättä häviä pelkästään sillä, että komissio panee täytäntöön tuomion, jolla kumotaan riidanalainen päätös. Hakijoiden ainoaksi oikeussuojakeinoksi jää siis korvauksen hakeminen niille aiheutuneesta vahingosta EY 235 ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla.

74 Tältä osin on huomattava, että yhteisö on vastuussa vahingosta EY 288 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla tavalla ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiaa syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, *Pesquierias De Bermeo et Naviera Laida v. komissio*, tuomio 7.5.1992, Kok. 1992, s. I-2901, 42 kohta ja asia T-277/97, *Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin*, tuomio 15.6.1999, Kok. 1999, s. II-1825, 95 kohta). Näistä kolmesta edellytyksestä ensimmäisen kohdalla on mainittu, että kun vahinkoa on aiheutunut yksityisille, toimielimen moititun käytöksen on muodostuttava sellaisen oikeusnormin riittävän selvästä loukkaamisesta, joka antaa oikeuksia yksityisille. Tässä tapauksessa hakijoiden tehtävä on siis osoittaa, että komissio on selvästi ja vakavasti jättänyt huomioimatta sen toimivaltaan yhteisön edun määrittämisessä liittyvät rajat (ks. vastaavasti asia C-352/98 P, *Bergaderm ja Goupil v. komissio*, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 41—43 kohta). Ottaen huomioon laaja harkintavalta, joka komissiolla on tässä asiassa erityisesti yhteisön edun arvioinnissa (ks. asia C-156/87, *Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio*, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 63 kohta ja asia C-179/87, *Sharp Corporation v. neuvosto*, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 58 kohta; asia T-2/95, *Industrie des poudres sphériques v. neuvosto*, tuomio 15.10.1998, Kok. 1998, s. II-3939, 292 kohta), vahingon myöhempi korjaaminen olisi vähintäänkin epävarmaa.

75 Edellä esitetystä (71—74 kohta) seuraa, että hakijoille saattaa aiheutua vakavaa vahinkoa, eikä ole varmaa, että se korvataan myöhemmin. Tällaisen tilanteen vallitessa näin määritellystä epävarmuustekijästä seuraa päätelmä, jonka mukaan vahinkoon sisältyy myös korjaamaton tekijä.

76 Koska kolmen hakijayrityksen todetaan esittäneen todisteen vakavan ja korvaamattoman vahingon riskistä, se koskee myös Euroalliagesia, joka on rautaseosten ja muiden sähkömetallurgiatuotteiden valmistajien ainakin yhdessä Euroopan union jäsenmaassa kohtaamien ongelmien tutkimisesta vastuussa oleva yhdistys.

- 77 Ainoastaan hakijoiden näkökulmasta katsottuna ongelma johtaa päätelmään, jonka mukaan asia täyttää kiireellisyyden edellytykset. EY 242 ja EY 243 artiklan soveltamisen menettelyssä on kuitenkin tarpeen vertailla kaikkia kyseessä olevia intressejä.
- 78 Tältä osin on vertailtava hakijoiden intressiä saada määrättyksi jokin vaadituista väli-toimista ja toisaalta tuojien, viejien ja käyttäjien intressiä saada pidetyksi voimassa riidanalaisen päätöksen vaikutukset. Komissio toteaa erityisesti, että jonkin väli-toimen määrääminen olisi luonteeltaan sellainen, että se jarruttaisi kyseisistä maista peräisin olevaa ferropiiniin tuontia.
- 79 On selvää, että täytäntöönpanon lykkääminen ei ota huomioon tuojien, viejien ja käyttäjien intressejä ja mitätöisi riidanalaisessa päätöksessä etsityn vaikutuksen. Tuonnin kirjaaminen ja vaatimus tuojien asettamasta vakuudesta voi myös olla luonteeltaan sellainen toimi, joka jarruttaa merkittävästi tuontia ja luo näin peruuttamattoman tilanteen.
- 80 Tämän vuoksi peruuttamattoman tilanteen syntymisen ja samalla hakijoille aiheutuvan vahingon rajaamiseksi väli-toimen vaikutusten on oltava sellaisia, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä viimeksi mainittujen etujen suojaamiseksi pääasiassa annettavaan tuomioon asti.
- 81 Hakijat vaativat toissijaisesti, että ferropiiniin tuontiin sovelletaan ainakin kirjaamisen menettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia. Viennin kirjaamiseen liittyvä velvoite sinänsä edesauttaisi tietyn kurinalaisuuden syntymistä markkinoilla polkumyöntikäytännön osalta.

- 82 Kuulemistilaisuudessa komissio on kiistänyt sen, että tuonnin kirjaamisella olisi samanlaisia vaikutuksia kuin polkumyynnin vastaisilla toimilla. Se väitti, että riidanalaisen päätöksen kumoamisesta seuraisi, että alkuperäisen suuruisia polkumyyntitulleja perittäisiin maahantuojilta kirjatun tuonnin osalta, vaikka maahantuotuihin tuotteisiin ei kohdistuisi polkumyyntikäytäntöjä.
- 83 EY 233 artiklassa määrätään, että toimieliimen, jonka säädös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tältä osin edellä mainitussa asiassa *Industries des poudres sphériques* vastaan neuvosto annetussa tuomiossa (87—95 kohta) todetaan, että EY 233 artiklassa annetaan komissiolle oikeus joko aloittaa menettely uudelleen kaikkien niiden menettelyä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteama pätemättömyys ei ollut vaikuttanut, tai suorittaa uusi tutkimus, joka koskee toista viiteajanjaksoa, kunhan se on perusasetuksessa säädettyjen edellytysten mukainen (asia T-188/99, Euroalliances v. komissio, tuomio 20.6.2001, Kok. 2001, s. II-1757, 28 kohta).
- 84 Lisäksi on todettu, että sääntö, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan liittyviä tietoja ei tavallisesti oteta huomioon, soveltuu päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelua koskeviin tutkimuksiin. Tähän sääntöön on kuitenkin hyväksytty yksi poikkeus, kun tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevat tiedot tuovat uusia näkökohtia, joiden perusteella polkumyyntitullien käyttöönotto tai voimassapitäminen on selvästi sopimaton toimenpide (asia T-161/94, *Sinochem v. neuvosto*, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, 88 kohta ja em. tuomio Euroalliances v. komissio, 70—77 kohta).
- 85 Tämän vuoksi polkumyyntitullien taannehtivaa perimistä sen suuruisena kuin asetuksissa N:o 3359/93 ja N:o 621/94 Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnille on säädetty, ei voida pitää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisen päätöksen kumoavan tuomion ainoana mahdollisena täytäntöönpanotoimenpiteenä. Komission väite ei siis ole luonteeltaan väistämätön eikä sitä siksi voida hyväksyä.

- 86 Kaiken edellä esitetyn perusteella on määrättävä, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevaan ferropiin tuontiin on sovellettava kirjaamisenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kazakstanista, Kiinan tasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevaan ferropiin tuontiin sovelletaan kirjaamisenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 1 päivänä elokuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti